

A Fővárosi Ítéltábla a képviselő 1 (**felperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt **H. Cs. (felperes címe)** felperesnek a **alperesi képviselő** Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Szikla Gergely ügyvéd) által képviselt **alperesi Zrt. (alperes címe)** alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. november 14-én kelt 21.G.41.809/2019/6-II. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 64.300 (hatvannégyezer-háromszáz) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A felperes 2007. április 18-án hitelkérelmet nyújtott be, egy személygépkocsit kívánt megvásárolni. A hitelkérelem kitöltésekor felperes az alperesi jogelőd Üzletszabályzatát megismerte, az abban foglaltakat elfogadta, tudomásul vette.
- [2] A felperes és alperesi jogelőd a Zrt. - az elsőfokú bíróság minősítése szerint - bankhitelszerződést kötött 2007. április 18-án. A hitelező 2.584.000 forint CHF alapú, változó kamatozású és futamidejű kölcsön adását vállalta a felperes részére. A futamidő 120 hónap volt, a megkötéskori törlesztőrészlet 32.291 forint, mely a casco szerződés díját is magába foglalta. Az induló ügyleti kamatláb 8,68 % volt, a THM 9,67 %.
- A szerződés 7. pontjának 2. fordulata szerint devizaalapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralevő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralevő tőketartozást érintő árfolyam különbség egy összegben esedékessé válik. Adós kijelentette, tudatában van a devizaalapú finanszírozás fokozott kockázatának, vállalja ennek következményeit. A szerződés 12. pontja szerint a szerződésben, annak mellékleteiben nem szabályozott feltételekben a hitelező Üzletszabályzata irányadó. Adós a szerződés aláírásával kijelenti, hogy az Üzletszabályzatot átvette, megismerte, és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismeri el.
- Az Üzletszabályzat 18. pontja tartalmazta, hogy a törlesztőrészlet induló összege az éves induló ügyleti kamatláb figyelembevételével kerül kiszámításra.

A 18.1. pont szerint az ügyleti kamatláb a szerződésben meghatározott - általában 1 hónapos - törlesztési perióduson belül nem változik, értéke megegyezik a törlesztési periódus első napján érvényes ügyleti kamatláb értékével.

A 18.2. pont a fix kamatozású, a 18.3. pont a változó kamatozású szerződésre vonatkozott. A változó kamatozás esetén a törlesztőrészek változásának módja és erről az ügyfél értesítése a 18.3.1. pontban volt szabályozva. A 18.3.2. pontban kikötésre került, hogy az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendőek. Devizaalapú szerződés esetén a törlesztőrészekre a Budapest Bank Nyrt. által a szerződés devizanemére meghirdetett árfolyamok módosulásának függvényében a későbbi pontok szerint meghatározott árfolyamkülönbség a futamidő szerint utolsóként esedékessé váló törlesztőrészlet kivételével kerül érvényesítésre, a képlet pedig szabályozta az árfolyamkülönbség összegét.

A 18.3.4 pont lényegében azonos volt a szerződés 7. pontjának 2. fordulatával az árfolyamkockázatot érintő tájékoztatás tekintetében.

Az üzletszabályzat 18.3.3. pontja tartalmazta a képletet a hátralevő tőke, illetve kamattartozás árfolyamkülönbsége lejárat előtti teljeskörű előtörlesztés, illetve megszűnés esetén történő kiszámítására.

- [3] A felperes mulasztására figyelemmel az alperes a bankhitelszerződést 2016. szeptember 21-én kelt és a felperes által szeptember 28-án átvett levelével felmondta. A felmondást felperes nem kifogásolta.

A felperes végleges keresetében a hitelszerződés 7. pontja és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja szerinti árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelenségére, a szerződés részleges érvénytelenségére hivatkozott, és a szerződés érvényessé nyilvánítását kérte, jogkövetkezményként alperest kérte kötelezni 803.443 forint visszafizetésére. Kérte alperest perköltségben marasztalni.

Előadta, a tájékoztatás csak akkor lett volna tisztességes, ha számítások is lettek volna benne arról, hogyan alakul a fizetési kötelezettség meghatározott árfolyamok esetén. Ki kellett volna terjednie a CHF menekülő valuta jellegére, az árfolyamváltozás valószínűségére és mértékére is. A tájékoztatásnak olyan időben kellett volna megtörténnie, hogy a fogyasztó megfontoltan, megalapozottan dönthessen. A tájékoztatás nem volt megfelelő, abból nem derül ki, hogy a kockázat nem elhanyagolható mértékű, a kockázatviselés korlátlan, annak nincs felső határa.

Hivatkozott a C-221/2018. EUB és a C-51/2017. EUB döntésben, valamint a 93/13. EGK Irányelv 4. cikk (2) bekezdésében foglaltakra. Állította, nem derült ki a tájékoztatásból, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt bármikor bekövetkezhet. A számítási mechanizmus sem követhető.

- [4] Alperes a kereset elutasítását kérte. Eseti kúriai döntésre, illetve ítéltáblai döntésekre hivatkozott, melyek lényegileg érthetőnek, világosnak és elégségesnek minősítették a perbelivel egyező, az árfolyamkockázattal kapcsolatos árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatást.

- [5] Az elsőfokú bíróság a 46.G.44.833/2014/2. szám alatt a per tárgyalását felfüggesztette a felek közti felülvizsgált elszámolás bejelentéséig, majd a 3.G.43.620/2017/14. számú végzésével az Európai Unió Bírósága előtt C-51/17. szám alatt indult eljárás jogerős befejezéséig.

Az eljárás 2019. március 28-tól szünetelt (21.G.41.498/2018/22.)

Az elsőfokú bíróság az eljárás során fogatosította felperes személyes meghallgatását és N. A. tanúkénti meghallgatását.

- [6] Az elsőfokú bíróság a 2019. november 14-én kelt 21.G.41.809/2019/6-II. sorszámu ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 65.660

forint perköltséget. Kötelezte továbbá az államnak külön felhívásra 48.200 forint illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett kereseti illeték megfizetésére.

[7] Az elsőfokú bíróság a Ptk. 685. § d) pontja, a 93/13. EKG Tanácsi Irányelv 2. cikke, a Ptk. 205/A. §, 209. §-ai valamint a 2/2014. PJE határozat 1. pontja és a C-26/13. EUB határozat 74. pontja felhívása után rögzítette, az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás megfelelő volt.

[8] Az elsőfokú bíróság megállapította, bár felperes állította, hogy a hitelszerződést nem olvasta el csak átfutotta, ÁSZF-et pedig nem kapott, de a szerződés 12. pontja szerint aláírásával kijelentette, hogy az Üzletszabályzatot átvette, megismerte és magára nézve kötelezőnek ismerte el. Utalva a szerződés 7. pontjára, illetve az Üzletszabályzatra megállapította, alperes nem állította, hogy a devizaárfolyam és kamat változásától függő törlesztőrészletek változásának van felső határa, sőt, kifejezetten arra hívta fel felperes figyelmét, hogy a devizanem árfolyam és kamat alakulástól függő törlesztőrészlet változásának jelentős kockázata van. Felhívta a figyelmet arra is, ha a hitelszerződés a lejárat előtt szűnik meg, mely visszavezethető felperes nem teljesítésére, akkor a hátralevő teljes tőketartozást érintő árfolyamkülönbözetet egy összegben kell megfizetni. Felperes elismerte, hogy néhány szerződést a szerződéskötést megelőzően áttekintett, mely alapján $\pm 10\%$ -os törlesztőrészlet változást lehetett kimutatni. Ez azonban a bíróság álláspontja szerint nem jelentette azt, hogy a jövőre nézve a 10% -ot ne haladhatná meg a törlesztőrészlet emelkedése a forint leértékelődésétől függően. Kapott tehát a felperes tájékoztatást arról, hogy az árfolyamkockázat reális valószínűséggel áll fenn, az akár jelentős mértékű is lehet. Így a szerződés aláírásának kockázata is jelentős. Ha a felperes alaposan átolvassa, tanulmányozza a szerződést és az Üzletszabályzatot, mindez egyértelmű lett volna. A felperes saját előadása szerint sem kérdezett rá arra, hogy a „fokozott kockázat” kifejezés mit jelent. Ő ez alatt a hitelszerződésben rejlő kockázatot értette.

N. A. alperesi üzletkötő előadása alapján a felperes az ÁSZF-et kézhez vette.

A szerződés 7. pontja és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja tartalmilag azonos. Kiemelte a bíróság, hogy a 18.3.2. pont, a 18.3. pont és az ott lévő képletek behelyettesítésével a megfelelő adatok kiszámolhatók, a törlesztőrészletek, illetve a forintban teljesítendő összegek is.

N. A. határozottan állította, hogy amennyiben devizaalapú szerződésről volt szó, tájékoztatta az ügyfelet arról, hogy az árfolyamváltozás függvényében változhat a törlesztőrészlet összege, a változást azonban megjósolni nem lehetett. A fizetés felső határáról nem adott tájékoztatást. A szerződés áttanulmányozására adtak lehetőséget. Volt, aki magával vitte a szerződést és a legközelebbi találkozóra ügyvédet is hozott magával. Nem adott olyan tájékoztatást, hogy néhány ezer forinttal lesz több a törlesztőrészlet összege.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy tájékoztatás nem volt félrevezető, nem volt ellentmondásban a szerződés 7., illetve az ÁSZF 18.3.4. pontjával. A tájékoztatás világos, érthető volt, megfelelt a C-51/17. EUB döntésben írtaknak.

Az a körülmény, hogy a felperes a szerződést csupán átfutotta, nem olvasta el, arra utal, hogy ő nem minősült észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztónak. Felperes nem volt elzárva a további tájékoztatás kérésétől sem. Esetleges tájékoztatlanságát felperes saját maga okozta.

A szerződés 7. pontja, illetve az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja megfelelő tájékoztatás volt az árfolyamkockázatról. Nem kellett külön nyilatkozatban rögzíteni a kockázatfeltárást, az a szerződés 7. pontjában, illetve az Üzletszabályzat 18.3.4. pontjában megfelelő volt.

Utalt a szerződéskötéskor hatályban lévő Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésére, mely szerint ebben az időben nem volt előírás, hogy a pénzintézetnek külön kockázatfeltáró nyilatkozatot kell szerkesztenie.

Nem osztotta az elsőfokú bíróság felperes azon álláspontját sem, mely szerint alperesnek tudnia kellett az intervenció sáv megszűnését követően arról, hogy rendkívüli mértékű szélsőséges árfolyamingadozás fog bekövetkezni. Az intervenció sáv megszüntetéséről az 1009/2008. (II.25.)

Kormányrendelet rendelkezett, ugyanakkor a szerződéskötésre jóval ezt megelőzően, 2007. április 19-én került sor. Az alperesi tájékoztatás megfelelő volt a C-26/13. EUB ítélet, illetve a 2/2014. PJE határozat 1. pontja tükrében is. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, a C-186/16., a C-227/18. és C-51/17. számú ítéletben foglaltak annyiban vehetők figyelembe amennyiben a szerződéskötésre a 2008. februári kormányhatározat hozatalát követően került sor. Azt megelőzően a pénzügyi intézmény nem volt abban a helyzetben, hogy felismerhette az árfolyamkockázat felső határának korlátlanságából a fogyasztóra háruló hatásokat. Nem volt elvárható, hogy a jövőben bekövetkező, a fogyasztóra jelentős pénzügyi terhet telepítő hatásmechanizmusokról tájékoztatást adjon. A tájékoztatás - illetve az árfolyamkockázat adósra telepítését tartalmazó szerződéses rendelkezések - tehát nem tisztességtelenek, ezért az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet elutasította és a Pp. 78. §-a alapján, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján kötelezte a felperest perköltség megfizetésére alperes javára, illetve az államnak járó, az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illeték megfizetésére.

- [9] Az ítélet ellen felperes fellebbezett. Fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását kérte azzal, megilleti az a jog, hogy ne kelljen alperesnek árfolyamkülönbözetet fizetnie. Kérte egyben az elszámolás iránti kereset tekintetében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Kérte tárgyalás tartását. Utalt a Ptk. 522. § irányadó voltára, azzal, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 213. §-át megsértette, így a hatályon kívül helyezés is indokolt lehet. A 7. pont megtárgyaltsága nem állapítható meg. Általános Szerződési Feltételt alkalmazott alperes. Előadta, a hitelszerződés 7. pontjával ellentétes tájékoztatást adott a gépjármű kereskedés, amikor közölte, hogy az elmúlt években nem volt nagy árfolyammozgás, így az árfolyamváltozásban rejlő kockázatot elbagatellizálta. A szerződéskötéskor felperes nem volt olyan helyzetben, hogy megalapozottan tudjon dönteni az árfolyamkockázat és az ezzel járó szerződéses kötelezettségvállalás tekintetében. Nem kapott megfelelő objektív tájékoztatást arról, hogy a törlesztőrészlet többszörösére emelkedhet, és annak nincs felső határa. A 7. pont külön figyelemfelhívás, tájékoztatás nélkül nem megfelelő. A 7. pont sem alakilag, sem tartalmilag nem jelenti az elvárható tájékoztatást alperestől mint professzionális pénzügyi intézménytől. Utalt a Ptk. 209. §-ára, arra, a szerződéses egyensúlyi helyzet alperes javára eltorzult. Nem kellő időben állt rendelkezésre a szerződés. Az elsőfokú bíróságnak hivatalból is vizsgálni kellett volna a semmisséget az EUB ítélete alapján, melynek 74., 75., 76., 78., 85., 87., 89. és 90. pontjait részletesen ismertette. Rögzítette, nem volt érthető felperes számára, hogy gazdaságilag nehezen viselhetővé is válhat a törlesztőrészlet megfizetése, és, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az bármikor bekövetkezhet. Szóban azt a tájékoztatást kapta, hogy 1000-2000 forint árfolyamemelkedés prognosztizálható. Alperes ezzel ellentétes tájékoztatást nem bizonyított. Csatolta a Kúria Konzultációs Testülete állásfoglalását, azt idézve. Utalt arra, az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta a 2/2014 PJE 3. pontját, az általa már hivatkozott C-51/2017., illetve a C-227/2018. és a C-118/2017. EUB ítélet rendelkezéseit. A felperes tényállításait kellett volna valónak elfogadni, a bizonyítatlanságot alperes terhére kellett volna róni. Ismételten hivatkozott a Kúria 2/2014. PJE 1. pontjára, eseti ítélőtáblai döntésre, illetve a korábban megjelölt Európai Unió Bírósága által hozott ítéletekre.

- [10] Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Az elsőfokú ítélet és a fellebbezés ismertetése után kifejtette, az elsőfokú bíróság következtetéseivel egyetért, az árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelő volt. A felperesi fellebbezés tény- és iratellenes előadásokat tartalmaz, tekintettel a teljes bizonyító erejű becsatolt magánokiratokra.

A Hpt. két feltételt írt elő, az árfolyamkockázat ismertetését, illetve, a tájékoztatást, hogy annak mi a hatása a törlesztőrészletre. Az alkalmazott kockázatteltérő nyilatkozat a két feltételnek megfelelt. A Kúria nem írta elő, hogy a szövegben *expressis verbis* szerepelnie kell annak, hogy a kedvezőtlen változás felső határ nélküli, azaz korlátlan is lehet. Annak van jelentősége, hogy a szövegezés alapján a fogyasztó alappal gondolhatja-e úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli. A kockázat korlátozott voltára, vagy arra, hogy az nem a fogyasztót terheli, a tájékoztatás nem tartalmazott utalást, abból erre következtetni nem lehetett. Utalt a 2/2014. PJE határozatra. Felperest terhelte annak bizonyítása, hogy alperestől kapott tájékoztatás alapján alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós és annak nincs valószínűsége. Ilyen tájékoztatást felperes nem bizonyított. Ezzel ellentétes volt N. A. tanúvallomása, mely szerint az ügyfelek figyelmét felhívták arra, hogy a törlesztőrészlet összeg növekedhet. Utalt a felsőbírósági joggyakorlatra. Csatolt, illetve megjelölt eseti döntéseket. Rögzítette, a perbeli kölcsönszerződés nem hitelkeret-szerződés.

- [11] Alperes további előkészítő iratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérve újabb felsőbírósági joggyakorlatra is hivatkozott, eseti döntéseket csatolva. A támadott kikötések nem lehetnek tisztességtelenek az Üzletszabályzat 18.3.3. pontjában írtakra tekintettel. E körben szintén eseti döntésre hivatkozott, melyet csatolt.
- [12] A felperes - vitatva az alperes előző előkészítő iratában tett megállapításait - újabb előkészítő iratot nyújtott be, megismételve azon előadását, alperesi tájékoztatás nem volt megfelelő az árfolyamkockázat tekintetében. Alperesnek számításokkal is be kellett volna mutatnia az árfolyamváltozás hatását, a CHF menekülő valuta jellegére is fel kellett volna hívnia a figyelmet, továbbá az árfolyamváltozás valószínűségére, illetve az árfolyamrésre és egyoldalú módosítási jogot biztosító feltételekre is. Akkor lehetett volna tudatában a fogyasztó az árfolyamkockázat valós és korlátlan mértékű voltának. Utalt arra, a szerződés 6. pontja ellentmondott az Üzletszabályzat 18.3.3. pontjának. Az egyedi szerződéssel ellentétes Üzletszabályzat megjelölt pontja szerinti feltétel a Ptk. 205/C. §-a alapján nem vált a szerződés részévé. Értelmezése szerint ha a szerződés futamideje legfeljebb 12 hónappal hosszabbodhat meg, ez nem jelentheti az árfolyamkockázat korlátlan viselésének kötelezettségét.
- [13] A fellebbezés megalapozatlan.
- [14] A jelen ügyre alkalmazandó 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 209. § (1) bekezdése értelmében tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményeinek megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.
- [15] Egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az alperessel abban, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor megállapította, hogy a felek közt bankhitelszerződés jött létre. Tévesen minősítette a perbeli szerződést, a Ptk. 522. § alkalmazhatóságát. A felek között ténylegesen a Ptk. 523. §-ában szabályozott kölcsönszerződés jött létre, nem pedig bankhitelszerződés. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor a keresetet elbírálta, a Pp. 213. §-ának sérelme hiányában a hatályon kívül helyezés eljárásjogi feltételei nem állnak fenn.
- [16] Helytálló volt felperes azon hivatkozása, téves volt az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a perbeli kölcsönszerződés 7. pontja egyedileg megtárgyaltnak minősül. A Fővárosi Ítéltábla

álláspontja szerint ez nem áll fenn, hasonlóan az Üzletszabályzathoz, előre elkészített, kidolgozott, általánosságban tipizált feltételekről beszélünk. Az alperes az egyedi szerződés 7. pontjának tartalmát a felperes közreműködése nélkül előre határozta meg.

- [17] A per érdemét illetően helytálló az elsőfokú bíróság ítélete. A perbeli, az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás, illetve az árfolyamkockázat korlátlan felperesre terhelésével kapcsolatos szerződési feltételek tisztességtelensége vizsgálata tárgyában az elsőfokú bíróság helytálló megállapításokat tett. A tájékoztatás érthető, világos volt. Helyesen utalt ebben a körben az elsőfokú bíróság az általa felhozott indokokra, azokat a Fővárosi Ítéltábla is osztotta. volt a felperes részéről a maximálisan 132 hónapban meghatározott futamidő, és a felperesi korlátozott kockázatviselés párhuzamba állítása. Az a körülmény, hogy maximálisan 132 hónap a futamidő, nem jelenti a felelősség korlátozását. Az árfolyamváltozás gazdasági hatásait a perbeli tájékoztatás, a szerződés és az Üzletszabályzat alapján a felperes kellőképpen felmérhette. Utal a Fővárosi Ítéltábla arra is, a perbeli tájékoztatás, azaz a kölcsönszerződés 7. pont második bekezdése - "A deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralevő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralevő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik." - kellő figyelem felhívás a kockázatokra. Az adós pedig kijelentette, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának, és vállalja ennek következményeit. Lényegében ezt tartalmazza az Üzletszabályzat 18.3.3., illetve 18.3.4. pontja, azzal, hogy a számítás módját illetően a 18.3.2., 18.3.3. pontok tartalmazzanak részletesebb szabályokat. Ezekből semmiképpen nem lehet az árfolyamkockázat viselésének korlátozottságára következtetni, és ezt a meghallgatott tanú nyilatkozata sem támasztotta alá.
- [18] A Fővárosi Ítéltábla több perben vizsgálta a perbeli tájékoztatás megfelelőségét, illetve, hogy a perbeli szerződéses kikötések, melyek a felperesre hárítják az árfolyam változásának esetleges hátrányos következményeit, tisztességtelenek-e. A Kúria 2/2014. PJE határozat 1. pontja következetes alkalmazása mellett a Fővárosi Ítéltábla rögzíti, abban az esetben, ha a szerződés szövegéből, a pénzügyi intézmény által nyújtott tájékoztatásból egyértelműen felismerhető volt az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélt konkrét fogyasztó számára, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül kizárólag őt terheli és, hogy az árfolyam rá nézve kedvezőtlen hatásának nincs felső határa, a vizsgált kikötés tisztességtelensége nem állapítható meg. Utal a Fővárosi Ítéltábla a 6.Pf.21.417/2017/10-II. számú fővárosi ítéltáblai határozat mellett a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.050/2019/5. számú határozatára, a 9.Pf.20.770/2018/5-II. sorszámú fővárosi ítéltáblai határozatra, illetve a Fővárosi Ítéltábla 20.Gf.40.277/2018/4. számú határozatára is. A Kúria a 2/2014. PJE számú határozatát a C-51/17. számú döntés ismeretében is fenntartotta.
- [19] A Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy az árfolyamkockázat korlátlan felperesre terhelését az egyoldalú szerződésmódosítási jogra és az árfolyamrésre vonatkozó feltételekkel, mint a szerződés megkötésekor fennálló feltételekkel együtt értelmezve sem lehet arra a következtetésre jutni, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélendő felperes nem volt képes értékelni az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltétel pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt, esetlegesen jelentős gazdasági következményeit. A felperes által hivatkozott, BH2020. 152. számon közzétett eseti döntést a Kúria a perbelitől eltérő tényállás mellett hozta meg; de abban a Kúria sem foglalt állást akként, hogy a szerződéskötés

következményeinek kellő idejű megismerhetőségének biztosítása kizárólag a szerződéskötést megelőzően külön okiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozattal biztosítható.

A felperes személyes meghallgatásakor nem hivatkozott arra, hogy a szerződéskötést megelőzően nem állt elegendő idő rendelkezésére a szerződésben feltárt ügyleti kockázat megismerésére; kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy nem kérte el a hitelszerződést, hogy áttanulmányozásra elvigye; a hitelszerződést nem olvasta el, csak átfutotta, a jelentős kockázat jelentésére nem kérdezett rá, „hiszen minden hitelszerződés kockázatot jelent.” Ilyen tényállás mellett nem állapítható meg, hogy alperes nem biztosított kellő időt a szerződéskötés következményeinek megismerhetőségére.

[20] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[21] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett fellebbezési illeték államnak történő megfizetésére, továbbá a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése, 4/A. §-a alkalmazásával mérlegeléssel megállapított mérsékelt összegű ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2020. szeptember 30.

. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

. Molnár József s.k.
előadó bíró

dr. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: